

PROSEKWOWAĆ (2) *vb pf*

Wszystkie samogłoski jasne.

inf prosekwować (1). \diamond *con* 3 *sg m* by prosekwował (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Prawdopodobnie: Przedstawić przed sądem lub urzędem; uzyskać akceptację sądu [prosequor Łac śr] [co] (2) : A iełliby do tego czáfu nie profequował go [= aresztu] wedle práwá/ tedy iuż po sżeści niedziél on áreft mocy mieć niema SarnStat 1161.

*prosekwować gdzie (1): A iełliby komu [...] táki áreft [na pieniądze] był dopuńczon/ álbo dozwolon/ tedy ten co áreftuie/ ma áreft íwóy profequować *in eode^m iudicio siue officio*, kędy fie tákowy áreft sítał SarnStat 1161.*

Cf PROSEKWOWANY

ALKa